

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg forstår ikke, hvorfor det her skulle være en omvendt Robin Hood. Enhedslisten vil gerne føre ren Robin Hood-politik, hvor vi tager fra de rige og giver til de fattige, og vi mener sådan set, at her laver man en omfordeling. Vort skattesystem er ikke godt nok til at tage fra de rige. Vi ville gerne have, at man tog mere fra de alleralterrigeste, de multinationale, og gav til dem, der har behov, bl.a. dem, der har behov for at have en ledsager, når de skal i byen til forskellige ting. Så for os er forslaget en rigtig Robin Hood og ikke en omvendt Robin Hood.

Tove Videbæk (KRF):

L 167 er en lille tre i én-sag, som har stor betydning for de mennesker, den berører.

Først er der en lille redaktionel ændring af § 58 i serviceloven, som vi har forstået var nødvendig, og dernæst er der forslaget om udvidelse af adgangen for fysisk og psykisk handicappede til selv at vælge hjemmehjælpere eller personlige hjælpere.

Den 11. januar i år førstebehandlede vi her i Folketinget Kristeligt Folkepartis beslutningsforslag nr. B 3 vedrørende samme sag, som vi behandler i dag. Kristeligt Folkepartis forslag fik en enormt positiv modtagelse, og vi havde en virkelig god debat, der mundede ud i enstemmig støtte til Kristeligt Folkepartis forslag. Det var en god dag for mennesker over 67 år med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.

Disse mennesker har måttet leve i bevidstheden om, at indtil de blev 67 år, havde de lov til selv at vælge deres hjælpere, men derefter var det hele lidt uvist for dem. Kristeligt Folkeparti har set det som en grell og grim form for aldersdiskrimination, og vi er enormt glade for, at denne aldersdiskrimination nu skal ophøre. Regeringen har overtaget Kristeligt Folkepartis forslag, og det er vi meget taknemmelige for.

Endelig indeholder lovforslaget et forslag om videreførelse af ledsageordningen i lov om social service, således at den også kommer til at omfatte borgere over 67 år. Lovforslaget ophæver dog kun delvis aldersgrænsen, for det er nemlig kun personer, der allerede er visiteret til 15 timers ledsagelse, men har mistet den eller ville miste den efter den hidtidige lovgivning, som vil få gavn af forslaget. Der er derfor kun tale om en delvis ophævelse, og Ældresagen siger således i sit høringssvar, at det er uforståeligt, at man ikke åbner mulighed for, at menne-

sker, der rammes af et alvorligt handicap efter det 67. år, også skal kunne omfattes af ledsageordningen.

I Kristeligt Folkeparti mener vi dog, at dette forslag er et stort skridt i den rigtige retning. Det vil blive modtaget med stor glæde af de mange handicappede, som er afhængige af en ledsager, hvis de skal uden for deres dør og møde andre mennesker, hvis de skal til møder på biblioteker osv.

Jeg er vidende om, at der er mennesker, der er røget ud af ordningen, og som glæder sig ustyrligt til igen at få en ledsager. Således ved jeg helt konkret om en handicappet kvinde i min hjemby, som havde ledsageordning, indtil hun her i vinter fyldte 67 år, og det var bestemt ikke en glad fødselsdag for denne kvinde. Hun brugte bl.a. ledsageordningen til at komme i svømmehallen, fordi det var utrolig godt og gavnligt for hendes led og hendes lemmer og mindskede hendes smerter at komme i vandet hver uge. Den mulighed ophørte den dag, hun fyldte 67 år, og nu sidder hun derhjemme og venter bare på, at den nye udvidelse af ordningen træder i kraft, så hun igen kan komme i svømmehallen. Der er mange mennesker, der ligesom hende venter på det rundtomkring i hele landet.

Altså et stort ja til dette forslag, og så kan vi jo altid i næste omgang gøre det lidt bedre.

Socialministeren (Henriette Kjær):

Jeg vil gerne sige tak for den overordnede positive støtte, der har været til lovforslaget. Man kan jo altid diskutere, som Kristeligt Folkepartis ordfører også sluttede af med at sige, om vi kan gøre det endnu bedre, men jeg synes altså, at forslaget er et utrolig vigtigt skridt på vejen, og jeg er lidt ked af den diskussion.

Kl. 19.25

Det er lidt, som om rønnebærrene er sure, fordi man ikke kan tage den store løsning. Men vi ved jo godt alle sammen, at årsagen til, at vi ikke kan det, simpelt hen er et økonomisk spørgsmål, for vi har jo alle hjerterne på rette sted og ville ønske, at der var flere penge til mange gode forbedringer. Men vi må prioritere, og jeg synes, at det er en god og fornuftig prioritering, vi har foretaget med dette lovforslag.

Jeg vil gerne sige tak til den socialdemokratiske ordfører, der tog spørgsmålet om revision op. Det er fuldstændig rigtigt tolket, at jeg har valgt at tage revisionsbestemmelsen ud, fordi jeg synes, at nu skal der ikke være tvivl om, at det er en permanent ordning, og så kan man